

БЮЛЕТЕНЬ

ТОВАРИСТВА ПРИХІЛЬНИКІВ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

В МІННЕАПОЛІС-СЕЙНТ ПОЛІ,
МІННЕСОТА, З С А.

Ч. 16. ВЕРЕСЕНЬ 1971.

BULLETIN No. 16. SEPTEMBER 1971.
ALLIANCE OF THE FRIENDS OF THE UKRAINIAN DEMOCRATIC REPUBLIC
IN MINNEAPOLIS - ST. PAUL, MINN. USA.

ВІСТІ

З ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ

3-го квітня ц.р. в Нью Йорку відбувся IX-й Делегатський З"їзд Товариства Прихильників Української Народної Республіки в З"еднаних Статах Америки, на якому за допомогою магнітофону, представником "Українського Вечірнього Слова", була передана промова Президента УНР в екзилі п.М. А. ЛІВИЦЬКОГО, яку нижче містимо (без привітання З"їзу).

Тому, що ця промова, особливо чітко визначає ОСНОВНІ ЗАСАДИ СУЧASНОЇ ПОЛІТИКИ Державного Центру УНР в супереч ідеям т. зв. реальної політики, радимо всім нашим членам та прихильникам уважно її прочитати.

ЖЖЖ

ЖЖЖ

ЖЖЖ

"**Я** не хочу укривати того, що стан української визвольної справи, а значить і української політики - тяжкий. В нас багато говориться про кризу, а в тім і про кризу в УНРаді чи в цілому Державному Центрі УНР в екзилі. Я вважаю, що немає кризи української політики, але натомість є криза української політичної думки. А це не могло не відбитися в різних українських політичних організаціях, в тому числі і тих, що належать до УНРади. Але це ще не біда, бо різниці і змагання політичних поглядів, а навіть шукання за новими методами праці й боротьби - нормальна річ. Гірше, коли той стан заторкує зasadу НЕЗАЛЕЖНОСТІ української визвольної політики від сторонніх чинників, а також НЕЗМІННОСТІ основних постулатів, вимог цієї нашої політики.

Звичайно, це складні справи для представників поневоленої нації, в даному випадку для екзильного українського політичного проводу, для екзильного уряду УНР. Мусимо завжди мати на увазі, що ми, представники поневоленої нації, не є партнерами на міжнародному форумі: міжнародня політика устійнюється без нашої участі. А коли йдеться про стан в Україні, то за нього відповідальний не український народ через свій вільно обраний уряд, а влада окупанта, який встановляє кожнотаку дійсність в уярмленій російсько-советським імперіалізмом Україні та в інших підневільних країнах. І тому ми не можемо узaleжнювати наші політичні напрямні від кожнотакої лінії міжнародної політики, або від політики тих, які сьогодні панують в Україні.

Цих двох моментів, як видається, не врахували ті українські політичні діячі чи й цілі політичні групи, які почали - може під

впливом, як ім здається, БЕЗНАДІЙНОСТИ вимог української визвольної політики в СУЧASНИЙ МЕНТ шукати за новими політичними методами чи новими політичними шляхами. Я не хочу згадувати про тих, які закликають українське суспільство стати на шлях "визнання" сучасної дійсності в Україні, себто визнання окупантського режиму в ній у формі УРСР: кожний український патріот хіба рішуче відкидає такі заклики.

Але є й інші погляди, які не йдуть так далеко, проте, на мою думку, так само несприйнятні для ведення української визвольної політики. Згідно з цими поглядами, якщо весь світ, мовляв, іде на співіснування з ССР, то і нам треба до цього пристосуватися і шукати "співіснування" шляхом контактів і зв."язків з українцями на батьківщині, при чому, стосуючи таку політику, не можна уникнути певних зносин з представниками окупційного режиму в Україні, бо інакше ми відвертих контактів з українським громадянством на батьківщині здобути не могли б. І друге: беручи до уваги, що в сучасний момент досягнути нашої мети - відновлення самостійної української держави - неможливо, треба, - не відмовляючись від самостійництва, а лише відсушуаючи його, так би мовити, на дальший плян, як у сучасний момент річ нібіто нереальну (отже, я нікому не закидаю ЗРЕЧЕННЯ ВЗАГАЛІ самостійницьких позицій) - треба тепер висувати так зв. РЕАЛЬНІ вимоги: припинення русифікації, припинення переслідування української культури, припинення депортациі української молоді і, на загал, вимагати дотримання параграфів совєтських конституцій. Це супроводиться твердженням, що й самі українці на батьківщині домагаються покращання умов свого життя в різних ділянках, але не висувають в і м о г відновлення української самостійної держави.

Та протягом останніх років ми були свідками різних подій і фактів - як на міжнародному форумі, так і в ССР, зокрема в Україні. Матеріали і документи, які приходять не тільки з України, але з цілого ССР, свідчать про те, що там немають ніякої надії на покращання умов життя, на покращання режиму. І коли там іде акція протестів в легальних формах, домагаючись стосування параграфів советських конституцій, то шириться і рух спротиву в ПІДПІЛЬНИХ формах, який ставить собі за мету не тільки покращання умов життя, а цілковите повалення російсько-совєтської імперії і тоталітарного режиму. Зокрема в Україні висуваються вимоги відновлення суверенної української держави, знаючи, що така суверенна держава існувала у формі, Української Народної Республіки, встановленої з волі українського народу.

Виходячи з подій і фактів останніх років, стають ясними основні засади української політики, які зобов"язують Державний Центр УНР, а також, як мені здається, і величезну більшість української спільноти в західньому світі. Ці засади такі:

Перше. Держави західнього світу, шукаючи способів уникнення світової війни з ужиттям нуклеарної зброї, можуть в більшій чи меншій мірі йти на т. зв. співіснування з ССР. При цьому вони, однак, не зрікаються, а навпаки, боронять свої існуючі самостійні держави. Для нас же "співіснування" в тих чи інших формах з окупційним режимом України означає погодження з підневільним станом нашої батьківщини і відречення від наших са-

мостійницьких постулатів. Ми можемо "співіснувати" тільки з українським народом. І якщо цього не завжди можемо досягнути фізичними зв"язками, то робимо це шляхом духових зв"язків.

Друге. На чужині ми репрезентуємо прагнення українського народу до відновлення суверенної української держави. Що такі прагнення існують, знаємо це не тільки тепер на підставі нових матеріалів і документів, але знали про це і раніше - на протязі 50-ти років перебування України під ворожою окупацією. Коли ми це стверджуємо, то нікого там не наражаємо на репресії, бо не називасмо імен, а говоримо загально. Але якби ми дійшли до абсурдної, проповідуваної декім думки, що не сміємо говорити про самостійницькі прагнення українського народу, бо цим ми стягнемо, мовляв, репресії на українців на батьківщині - то якже тоді ми взагалі могли б провадити українську визвольну політику?!

Третє. Ми, звичайно, повинні протестувати проти русифікації, нищення української культури тощо та виставляти і так зв. реальні вимоги. Але в парі з тим ми мусимо постійно підкреслювати нашу остаточну мету - ВІДНОВЛЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ. Ми не знаємо, коли ця остаточна мета здійсниться - за 10 - 20 років, а може при відповідних несподіваних обставинах, і значно скоріше. Але ця мета мусить стояти першою серед вимог української вільної політики. Якби ми її відложили на дальший плян як нереальну в сучасний момент, то вона взагалі могла б перестати бути для українського народу ДОРОГОВКАЗОМ. Якщо цю мету не вагаються висувати в Україні н а ш і м о л о д і п а т р і о ти ризикуючи в "язницями, засланнями, а може і втратою свого

(Закінчення на 4-й сторінці).

ВСІХ ЧЛЕНІВ І ПРИХІЛЬНИКІВ ТОВАРИСТВА, ДУ-
ЖЕ ПРОСИМО, ВПЛАТИТИ СВОЇ ЧЛЕНСЬКІ ВНЕСКИ
ТА ВНЕСКИ НА ФОНД УНРади за 1971 рік.
ТАКОЖ ДУЖЕ ПРОСИМО, ПРИЄДНАЙТЕ ВСІХ
СВОЇХ ДРУЗІВ ТА ЗНАЙОМІХ В ЧЛЕНИ ТОВАРИСТ-
ВА ПРИХІЛЬНИКІВ У Н Р.

Управа Товариства

життя, то тим більше це с обов'язком тих, які перебувають на чужині, але ісповідують величну ідею відновлення сучасної і соборної, демократичної Української Народної Республіки.

Четверте. Українська політика повинна бути вповні незалежною-незалежною від від яких би то не було чужинецьких впливів і незалежною від тих чи тих хвилевих обставин в міжнародному світі чи в ССР. Вона ж має бути підпорядкована тільки нашій остаточній самостійницькій меті.

Мені здається, що в напрямку підтвердження цих основних засад української визвольної політики йде розвиток української політичної думки. Закінчення цього розвитку принесе й кінець сучасної кризи української політичної думки, про яку я згадував. А тоді може стати актуальною й наша давня справа завершення консолідації українських політичних сил на чужині. Очевидно, до такої консолідації належатимуть тільки ті, які ці основні засади нашої політики визнають, а значить визнають і Д. Центр УНР в екзилі, який непохитно проповідує ці наші основні засади.

Якщо мене запитають, які конкретні результати праці органів Державного Центру, виходячи з накреслених наших основних засад, то це інша тема, на яку треба говорити окремо. Головним є те, щоб там в Україні знали, що тут на чужині діє ДЦентр, який репрезентує самостійницькі прагнення і боротьбу наших патріотів на батьківщині. І щоб про ці наші самостійницькі прямування знати чужинний світ. Щоб він знати, що українці ні в якій мірі не зрекліся цих прямувань. Це завдання, що його виконує в міру можливостей Державний Центр. Якщо ми не припинемо діяти в цьому напрямку, то на далішу перспективу будуть результати і будуть здобутки, яких, може, в окремих випадках не видно, або вони мінімальні.

В кожному разі, ми мусимо до кінця виконати наш обов'язок репрезентації української самостійницької ідеї, ідеї відновлення нашої суверенної держави, Української Народної Республіки. До кінця, тобто до того часу, коли в Київі буде урядувати справжній уряд, справжньої суверенної української держави.

Ми твердо віримо, що у виконанні цього обов'язку нам допоможе патріотичне українське громадянство, а зокрема Товариства Прихильників УНР і Товариства Сприяння УНРаді.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ УНРади
В СПРАВІ ПРИНАЛЕЖНОСТІ
ОУНз ДО УНРади

Згідно з повідомленням Українського Інформаційного Бюро, 22 травня 1971 р., в Мюнхені відбулося спільне Засідання Президії УНРади з Виконавчим Органом УНРади, в якому також взяв участь Президент УНР в екзилі М. Лівицький. Засідання відкрив і провадив Голова УНРади Я. Маковецький.

В часі Засідання, між іншими питаннями, було порушено справу внутрішньої ситуації в УНРаді, яку зреферував Голова Виконавчого Органу С. Довгаль. Він заявив, що протягом довшого часу в УНРаді "створилися напружені відносини, коли напади на

С. Довгаль

Державний Центр УНР та його чільних діячів переходятять усюкі міру нормальної критики якої будь опозиції. Такі виступи загрожують самому існуванню ДЦ УНР. Всі заходи ВО припинити такі виступи т.зв. опозиції не дають ніяких наслідків, а руїна і розкладова праця веде до деморалізації, яке вимагає від органів Д.Центру відмежуватися від розкладових елементів".

В ході дальнього обговорення цієї справи, наведено цілий ряд фактів проти ОУНз, яка як пізніше виявилося ввійшла до УНРади застівши свої наміри ліквідації Державного Центру УНР і яка в своєму бюллетені ч. 9 за 1967 рік явно призналася до цього наміру і незалежно від цілого ряду офіційних упімнень органів ДЦентру діяла на його шкоду.

Після цього, на внесення члена Президії УНРади інж. І. Лучишина Президія винесла постанову: "що до часу поновного розгляду цієї справи і відповідньої щодо неї постанови наступної Сесії УНРади, ОУНз с завішена в членських правах в УНРаді і в усіх Органах Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі."За схвалення цієї постанови голосували представники 5-ох фракцій (СЗСУ-Сп, УНДО, УНДС, УРДП, і УСП), представник фракції ОУН голосував проти, представника ОУНз на Засіданні не було.

РЕЗИГНАЦІЯ д-ра Я. МАКОВЕЦЬКОГО І ВИБІР НА СТАНОВИЩЕ ДІЮЧОГО ГОЛОВИ УНРади д-ра П. БЕЛЕЯ

Hа цьому ж Засіданні Президії УНРади 22 травня ц.р., перед голосуванням внесення в справі завішення в членських правах ОУНз, Голова УНРади Я. Маковецький заявив, що він не погоджується із змістом внесення і відмовляється ставити його на голосування, передаючи ведення Засідання одному із своїх заступників, а коли наведена постанова була схвалена, Голова УНРади Я. Маковецький заявив, що він зрікається функції Голови УНРади, бо ОУН змісту цієї постанови не поділяє. Президія УНРади просила п. Я. Маковецького взяти своє зрешчення назад. Коли ж він це прохання відхилив, то Президія вибрала д-ра П. Белея Виконуючим обов'язки Голови УНРади до III Сесії. Президент УНР в екзилі М. Лівицький і Голова Виконавчого Органу УНРади С. Довгаль подякували дотеперішньому Голові УНРади Я. Маковецькому за його співпрацю і висловили надію, що ОУН в скорім часі повернеться до нормальної праці в органі ДЦ УНР.

КОРОТКІ ВІСТИ

ZВиконавчого Органу УНРади повідомляють, що згідно з попередньою постанововою у вересні місяці ц.р., Президент УНР в екзилі М. А. Лівицький, відбуде заплановану подорож до Америки й Канади.

Президія УНРади на своєму Засіданні, яке відбулося 10 липня ц.р., прийняла остаточно опрацьований Регулямін виборів Громадського Сектору УНРади, встановлячи при цьому число 15 членів УНРади від Громадського Виборного Сектора з відповіднім розподілом на окремі країни. В зв'язку з тим Президія затвердила запропоновану ВОрганом Головну Виборчу Комісію, в складі якої призначено по одному представникові від усіх заступлених в УНРаді партій та одного безпартийного.

Згідно з постановою Президії, VII Сесія УНРади має відбутися в Європі (в Німеччині, або в Англії) в наступному 1972 році.

ПРЕЗІДІЯ УНРади ВИРИШЛА, що в найближчому часі слід придоати приміщення для ЦУ УНР. У зв"язку з тим, що будівельний фонд, який знаходиться в розпорядженні УНРади (біля 95 тисяч нм.), замалий, щоб можна було набуты якийсь відповідній об'єкт в Німеччині, де ціни на такі приміщення дуже високі, Президія УНРади вирішила з"ясувати можливості купівлі такого приміщення в Англії,де можна купити цілий окремий будинок. Президія УНРади доручила Виконавчому Органові енергійно зайнятися цією справою.

УІБ.

ЗАГАЛЬНІ БОРИ ТОВАРИСТВА

Внелі 21 березня 1971 року в залі Церкви св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, відбулися 20-ті Річні Загальні Збори Товариства Прихильників Української Народної Республіки.

Загаломі Збори відкрив голова Товариства п. А. Семенюк, підкresлюючи, що цими Зборами закінчено 20 років діяльності Товариства і тому він коротко згадав історію його постання, діяльності тасяги протягом 20-ти років. На закінчення вступної промови, він прочитав список 24-х членів, які протягом цього часу відійшли у вічність і попросив всіх присутніх встати та віддати їм пошану однохвилинною мовчанкою.

Після цього було вибрано Президію Зборів в такому складі: п. проф. Леонід Папара - голова і п. Євгенія Радченко як секретар Зборів.

Звіт з діяльності Управи Товариства склав п. Антін Семенюк, який після з "ясування фінансових справ та місцевої громадської роботи багато уваги присвятив подіям в Державному Центрі та його опозиційним групам, які вслуху розкладову роботу серед нашого громадянства та виступають проти поточершої визвольної концепції ДЦ УНР та проти його сучасних прорідних діячів. На закінчення він подякував всім членам уступаючої Управи Товариства за їхню віддану і жертвенну працю для української визвольної справи та за добрі товариські відносини в часі роботи. Всіх членів він закликав до активної участі в працях Товариства, до відпорності проти всяких демагогів, до всесторонньої підтримки Державного Центру УНР та його сучасних діячів.

Після цього голова Контрольної Комісії п. ген. В. Філонович прочитав Звіт К. Комісії і заявив, що Комісія в часі ревізії ствердила, що книговедення Товариства є у взірцевому порядку і що діяльність Управи Товариства в звітному році була на високому рівні.

Після звітів відбулася жива дискусія, в якій взяли участь: п. Є. Міщенко, п. А. Дорош, п. М. Глянько, п. В. Радченко, п. ген. В. Філонович, п. проф. М. Міщенко та інші. Всі промовці однозгідно висловлювалися за посилення підтримки Д.Центрю УНР.

Після обговорення звітів вибрано керівні органи Товариства в такому складі:

УПРАВА ТОВАРИСТВА. П. АНТІН СЕМЕНЮК - голова, п. ВОЛОДИМИР РОМАНОВСЬКИЙ - заступник голови і фінансові справи, п. ВСЕВОЛОД РАДЧЕНКО - секретар, п. ОЛЕКСАНДРА РОМАНЧЕНКО і п. АНДРІЙ ДОРОШ - члени Управи Товариства.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: п. ген. ВАСИЛЬ ФІЛОНОВИЧ - голова, п. інж. МИХАЙЛО ТОВСТОП"ЯТ і п. МИКИТА ЛОЗОВИЙ - члени К.К.

Беручи до уваги те, що ІХ-й Делегатський З"їзд в ЗСА запляновано відбути в Нью Йорку 3 квітня 1971 р., делегатом на цей З"їзд від нашого Товариства одноголосно вибрано п. АНТОНА СЕМЕНЮКА.

На цім Загальні Збори Товариства закінчено. При цій нагоді треба сказати, що ці Збори пройшли в гарній товариській та діловій атмосфері.

ПРОТОКОЛ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Контрольна Комісія в складі: голови В. Філоновича, секретаря М. Лозового та члена М. Товстоп"ята, дня 21 лютого 1971 року, перевела ревізію діяльності Управи Товариства Прихильників УНР в Міннеаполісі - Сейнт Поліз 1970 рік і установила слідуюче:

1. ФІНАНСОВІ СПРАВИ.

Прибутки до каси Товариства:

а)	Решта каси з 1969 р. на орг. рахунку	9.40	дол.
о)	Внески на Фонд УНРади за 1970 рік	1140.37	"
в)	Внески на Позику Визволення України	15.00	"
г)	Внески на Будівельний Фонд УНР	25.00	"
т)	Внески на пресовий Фонд УНР	60.00	"
	Разом поступило на Фонд УНРади 1240. 37 дол.		
д)	Приоутки з імпрез та внески на орг. Фонд Т-ва	92.70	"
е)	Переходові суми (Фонд прийняття делегатів з ДЦ)	16.61	"

	Р а з о м	1359.08	дол.

Видатки з каси Товариства:

а)	Вислано до Об"єднання Товариств на рах. УНРади	1180.37	дол.
б)	Вислано в Конхен на рах. Пресового Фонду УНР	60.00	"
	Разом на рах. УНРади вислано (1240.37 дол.)		
в)	Покриття організаційних витрат Товариства	81.13	"
г)	Решта каси на день 21 лютого 1971 року	37.58	"

	Р а з о м	1359.08	дол.

ВИСНОВКИ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:

а) Управа Товариства відбула 10 засідань, б) всі приходові і розходові документи каси Товариства знайдено в зразковому порядку, в) діяльність Управи Товариства на громадському відтинку була на високому рівні, г) Управа Товариства заслуговує на особливе признання за ініціативу і організацію інформації за допомогою звукозапису(Видавництво "Українського Вечірнього Слова"), яка була успішно використана в нашому та в інших Товариствах.

Беручи все це до уваги, Контрольна Комісія визнала діяльність Управи Товариства за дуже добру.

В. Філонович, голова К.К. М. Товстоп"ят, член К.К.

М. Лозовий, секретар

СПИСОК

ЧЛЕНІВ-ПЛАТНИКІВ ТОВАРИСТВА ІЗ ЗАЗНАЧЕНИМ
НЯМ ЇХ ГРОШЕВИХ ВНЕСКІВ ЗА 1970 рік.

ч.ч.	Прізвище та ім'я	Фонд УНР.	Фонд Т-ва	Разом дол.
1.	О. Антохій Микола	10. 00	-	10. 00
2.	Бондаренко Андрій	12. 00	1. 00	13. 00
3.	Бринь Оксана	22. 00	-	22. 00
4.	Будулаць Григорій	10. 00	-	10. 00
5.	Гарашенко Катерина	10. 00	-	10. 00
6.	Гайдак Микола	10. 00	-	10. 00
7.	Гарбер Віталій	25. 00	-	25. 00
8.	Гарбер Василь	12. 00	-	12. 00
9.	Глянсько Микола	3. 00	-	3. 00
10.	Гончаренко Юрій	12. 00	1. 00	13. 00
11.	Грановський Олександер ...	25. 00	-	25. 00
12.	Гайдай Олександер	5. 00	1. 00	6. 00
13.	О. Годинський Микола	10. 00	-	10. 00
14.	Гелецінський Юрій	10. 00	-	10. 00
15.	Гелецінська Ольга	5. 00	-	5. 00
16.	Данилюк Михайло	20. 00	-	20. 00
17.	Дербуш Марія	5. 00	1. 00	6. 00
18.	Дербуш Микола	12.000	2. 00	14. 00
19.	Дидик Михайло	7. 00	-	7. 00
20.	Дмитренко Василь	12. 00	1. 00	13. 00
21.	Дмитренко Софія	12. 00	1. 00	13. 00
22.	Дмитришин Осип	12. 00	-	12. 00
23.	Дорош Андрій	5. 00	1. 00	6. 00
24.	Журавель Лариса	10. 00	-	10. 00
25.	Заславець Андрій	10. 00	-	10. 00
26.	Зігуря Іван	5. 00	-	5. 00
27.	Зіноватний Іван	7. 00	1. 00	8. 00
28.	Змага Микола	15. 00	1. 00	16. 00
29.	Калина Гарольд	12. 00	-	12. 00
30.	Каркоць Михайло	12. 00	-	12. 00
31.	О.Кість Андрій	15. 00	1. 00	16. 00
32.	Кість Анна	5. 00	-	5. 00
33.	Кість Корнило	5. 00	-	5. 00
34.	Коваленко Вікторія	12. 00	1. 00	13. 00
35.	Корсунська Зінаїда	5. 00	-	5. 00
36.	Корсунський Олександер ...	5. 00	-	5. 00
37.	Корсунський Ярослав	10. 00	1. 00	11. 00
38.	Костецький Віктор	15. 00	2. 00	17. 00
39.	Костюк Олександра	5. 00	-	5. 00
40.	Крамарчук Василь	10. 00	-	10. 00
41.	Кукуруза Павло	12. 00	1. 00	13. 00
42.	Кушнір Анатолій	5. 00	-	5. 00
43.	Лозовий Микита	5. 00	1. 00	6. 00
44.	Менжега Люба	10. 00	- 00	10. 00
45.	Міщенко Михайло	12. 00	1. 00	13. 00
	До перенесення	468. 00	19. 00	487. 00

ч.ч.	Прізвище та Ім'я	Фонд УНР.	Фонд Т-ва	Разом дол.
	З перенесення	468.00	19. 00	487. 00
46.	Міцевич Євген	10.	-	10. 00
47.	Олійник Григорій	12.00	-	12. 00
48.	Павлюк Василь	3.00	-	3. 00
49.	Пакуляк Василь	5.00	-	5. 00
50.	Папара Леонід	12.00	3. 00	15. 00
51.	Перчишин Люба	10.00	-	10. 00
52.	Полозенко Михайло	5.00	-	5. 00
53.	Правдюк Павло	15.00	-	15. 00
54.	Проданчук Пилип	20.00	2. 00	22. 00
55.	Процай Марія	15.00	-	15. 00
56.	Пундик Юрій (69 і 70 рік).	20.00	-	20. 00
57.	Радченко Всеволод	12.00	1. 00	13. 00
58.	Радченко Євгенія	12.00	1. 00	13. 00
59.	Різниченко Дмитро	5.00	1. 00	6. 00
60.	Романовський Володимир ...	12.00	1. 00	13. 00
61.	Романовська Олена	12.00	1. 00	13. 00
62.	Романченко Олександра ...	12.00	1. 00	13. 00
63.	Рябокін Галина	5.00	-	5. 00
64.	Семенюк Антін	50.00	5. 00	55. 00
65.	Семенюк Галина	12.00	1. 00	13. 00
66.	Сингаївський Іван(позика).	15.00	-	15. 00
67.	Смовська Лідія	12.00	1. 00	13. 00
68.	Соловей Оксана	25.00	3. 00	28. 00
69.	Станиславів Василь	14.00	1. 00	15. 00
70.	Стещенко Олена	10.00	1. 00	11. 00
71.	Стефанська Надія	5.00	-. 00	5. 00
72.	Танасійчук Валентина	10.00	-	10. 00
73.	Танасійчук М.	15.00	-	15. 00
74.	Товстоп"ят Михайло	20.00	1. 00	21. 00
75.	Тополюк Константин	14.00	1. 00	15. 00
76.	Тоцький Семен	5.00	-	5. 00
77.	Филипович Олена	5.00	-	5. 00
78.	Филипович Юрій	5.00	-	5. 00
79.	Филипович Роман	5.00	-	5. 00
80.	Филипович Орест	10.00	1. 00	11. 00
81.	Філонович Василь З.	12.00	-	12. 00
82.	Філонович Василь В.	10.00	-	10. 00
83.	Цареградська Кіра	5.00	-	5. 00
84.	Чекірда Віктор	100.00	-	100. 00
	" "(Буд.Фонд УНР)...	25.00	-	25. 00
85.	Шаповал Михайло	5.00	-	5. 00
86.	Шайда Пилип	10.00	-. 00	10. 00
87.	Шебякіна Ольга	12.00	1. 00	13. 00
88.	Янович Іван	12.00	-	12. 00
89.	Ярмолович Леонід	5.00	-	5. 00
90.	О Д У М	12.50	-	12. 50
91.	Станиця С. У. Ветеранів ..	19.00	1. 00	20. 00
92.	У.П. Н. Інститут	55.87	-	55. 87
93.	Звороти(Ком.С.П. і папір).	-	3. 00	3. 00
Р а з о м		1180.37	50. 00	1230. 37

ХРОНІКА ТОВАРИСТВА

УКРАЇНСЬКЕ ВЕЧІРНЄ СЛОВО

В травні 1970 року, в часі побуту в Міннеаполісі Керівника Ресорту Внутрішніх справ УНРади п. д-ра Т. Леонтія, на спільному Засіданні Управи Товариства, при обговоренні організаційних питань, було стверджено, що поміж Товариствами і Д. Центром УНР немає достатнього ідейного та організаційного контакту, як також відчувається брак належної інформації про діяльність Д. Центру серед членства Товариства і такий стан відемно впливає на діяльність наших організацій і жертвенність громадянства.

Беручи це до уваги п. А. Семенюк запропонував, що б при Українському Інформаційному Бюро організувати відділ інформації за допомогою звукозапису, який мав би охопити Товариства в Америці й Канаді. Після першої передачі, яка відбулася в листопаді 1970 року і яка була організована власними силами Товариства в Міннеаполісі, ВОрган погодився організувати таке видавництво в Міннеаполісі, покищо під керівництвом п. А. Семенюка, під назвою "УКРАЇНСЬКЕ ВЕЧІРНЄ СЛОВО".

До цього часу в Міннеаполісі відбулося три передачі Українського Вечірнього Слова, які подаємо в хронологічному порядку цієї хроніки Товариства.

Деякі з цих видань були використанні в Товариствах: в Рочестері, Філадельфії і в Фініксі. А в Канаді в Товариствах, Сейнт Кетерінс і Тандер Бей.

Згідно з пляном, передачі Українського Вечірнього Слова, будуть відбуватися протягом осіннього та зимового часу.

ПЕРШЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА. Передача першого числа УВС, відбулася 7 листопада 1970 року в Міннеаполісі в залі Церкви св. Юрія Переможця. В цій передачі взяли участь: Антін Семенюк - "Вісті з Державного Центру УНР" і "Вісті з України". Ген. Василь Філонович - "Чи можлива нова війна". Оксана Соловей - "Обличчя на стіні" Лю Креса (ці власний переклад з англійської мови. І проф. д-р Михайло Міщенко - "Сучасний аспект у вивчення старості". Після закінчення передачі відбулася жива дискусія над змістом та технічною формою звукозапису. Всі промовці цілковито погоджуються з тим, що такий спосіб інформації є дуже добрий тим, що при ньому можна використати всі наші найкращі сили в діяспорі та передати їхні думки, живим словом прихильникам Д. Центру УНР в цілому світі.

ДРУГЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА. Передача цього числа відбулася в Міннеаполісі 30 січня 1971 року. Цього разу, в Першій частині програми, взяли участь слідуючі найвидатніші діячі Д. Центру УНРеспубліки: Президент УНР в екс-зилі М. Лівицький, Голова Виконавчого Органу УНРади С. Довгаль, Керівник Ресорту Внутрішніх Справ УНРади Т. Леонтій і Член УНРади М. Стиранка.

В другій частині цієї передачі взяли участь: ген. Василь Філонович, Оксана Соловей і Антін Семенюк.

ВІДЗНАЧЕННЯ РІЧНИЦІ БОЮ ПІД КРУТАМИ. 30 січня ц.р., на початку передачі Українського Вечірнього Слова, в залі Церкви св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, Товариство відзначило Річницю Бою Під Крутами. Доповідь на цю тему виголосив ген. Василь Філонович.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА. 21 березня 1971 року в за-
лі Церкви св. Юрія в Міннеаполісі, відбулися 20-ті Річні
Загальні Збори Товариства. Докладніше про ці Збори, читай-
те статтю під наголовком "ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА"(на стор.6-й).

IX-й ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З"ІЗД ОБ'ЄДНАННЯ ТОРЧИСТВ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР. 3-го квітня 1971 року, в залі Іванівської Православної Катедри св. Володимира в Нью Йорку, відбувся IX-й ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З"ІЗД Об'єднання Товариств Прихильників УНР на терені З"єднаних Стейтів Америки.

Товариства були заступлені 32-ма делегатами, крім того в залі було присутніх біля 30-ти гостей зацікавлених справами 3"їзду. Наше Товариство на 3"їзді заступав п. А. Сенюк.

З"їздом керувала Президія в складі: А. Семенюк, голова З"їзду, ред. І. Кедрин, заст. голови, пані Василина Шрамченко і пані Стефанія Букшована, секретарі З"їзду.

На початку привітань 3го ізду, які надійшли від різних установ, організацій та окремих осіб, за допомогою магнітофону, представником Українського Вечірнього Слова А. Семенюком, було передано привітання-промови Президента УНР в екзилі М. ЛІВІЦЬКОГО і Голови Виконавчого Органу УНРади С. ДОВГАЛЯ. Ці промови були присвячені питанням сучасної української вільної політики.

Крім звичайних формальних та організаційних справ, які були на порядку нарад З"їзду, особливого значення на З"їзді набрала справа т. зв. опозиції до Д. Центру УНР, яка згуртована під проводом ОУНз і до якої входять, відлам УРДП В. Гришка і відлам УНДО Добрянського. Після гарячої дискусії над тим питанням, цілковита більшість З"їзду (29 за і 3 проти), рішуче осудила становище опозиції та задекларувала всесторонню підтримку Д. Центру та його сучасних діячів.

В склад нової Головної Управи Об'єднання ввійшли:

1. Яків Балабан	7. Михайло Кучер
2. Стефанія Букшована	8. Павло Лимаренко
3. Деміян Захарченко	9. Юрій Нагорний
4. Василь Каспрук	10. Іларіон Поліщук
5. Іван Кедрін	11. Павло Самойлів і
6. Л. Куделя	12. Іван Шабельський.

З неофіційних джерел повідомляють, що на першому засіданні Г. Управи вибрано голову Г.У. п. Івана Шабельського і п. Михайла Кучера, як заступника голови.

ПРОСИМО ВПЛАТИТИ СВОЇ ВНЕСКИ НА ФОНД УНРади ЗА 1971 рік

ДОПОВІЛЬ ПРОФ. М. МЕНЖЕІ. 10 квітня 1971 року, спілкими заходами Товариства Прихильників УНР і Товариства Сирійської УНРаді, в залі Церкви св. Михаїла Архистратига в Міннеаполісі, відбулася доповідь проф. М. Менжеги на тему, "Хто Пережив 1980 рік - Вільний Демократичний, Чи Комунно-фашистівський Світ?" Після доповіді відбулася жива дискусія.

ТРЕТЬ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА за квітень 1971р. Ця передача відбулася в залі Церкви св. Юрія в Міннеаполісі 1 травня ц.р. в формі справоздання про IX-й З"їзд Товариства Прихильників УНР на терені З"сдніх Стейтів Америки, який відбувся в Нью Йорку 3 квітня ц.р. Справоздання зробив делегат нашого Товариства на цей З"їзд п. А. Семенюк. Звітодавець говорячи про наради З"їзду продемонстрував промови Президента УНР в екзилі М.А. Лівицького, Віце Президента УНР М. Степаненка, Голови ВО УНРади С. Довгала, Ред. М. Кучера, Ред. І. Кедрина та від опозиції М. Воскобійника.

В часі всіх передач УВС, під керівництвом члена Управи Товариства п. Олександри Романченко, наші пані приготовляли чай, каю та всякі перекуски. Ці вечори пройшли з гарним моральним та матеріальним успіхом.

ВІДЗНАЧЕННЯ 45-ї РІЧНИЦІ СМЕРТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ. В неділю 23 травня 1971 року, в залі Церкви св. Михаїла Архистратига в Міннеаполісі, відбулося відзначення 45-ї Річниці Трагічної Смерти Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народної Республіки с.п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Вечір вступним словом відкрив п. А. Семенюк, доповідь проф. д-ра М. Міщенка прочитала пані Є. Міщенко.

В мистецькій частині взяли участь: Панна Маріяна Америслав (фортеціяно), пані Віра Марушак (декламація), Петрусь Цареградський (фортеціяно), панни Марія Міщенко, Гаяля Вовк і Марія Кашуба (бандуристки ОДУМ-у), П. Оксана Бринь, панна Лідія Мікс і п. Кирил Цареградська (Тріо Міннеаполісу). На закінчення всі присутні в залі проспівали Український Національний Гімн "Ще Не Вмерла Україна". Вечір був улаштований Комітетом при активній участі нашого Товариства.

ПОМЕР ГРИГОРІЙ БУДУЛАК,
СТАРШИЙ БУНЧУЖНИЙ КІННОГО ЧОРНОГО ПОЛКУ.

10 грудня 1970 року в шпиталі Дісконес, на 69 році життя по-мер сл. п. ГРИГОРІЙ БУДУЛАК, довголітній член нашого Товариства та член Союзу Українських Ветеранів в Міннеаполісі

Похорон сл. п. Григорія Будулака відбувся 12 грудня 1970 р. на кладовищі Сан Сет Меморіял в Міннеаполісі. Чин похорону відправив, митрофорний протоієрей О. Андрій Кість, настоятель Української Православної Церкви св. Юрія Переможця.

Над могилою покійного прощали, від Товариства Прихильників УНР п. А. Семенюк і від Союзу Українських Ветеранів п. ген. Василь Філонович.

Сл. п. Григорій Будулак народився 1901 року на Херсонщині в Україні. В часі українських визвольних змагань 1917 - 20 років, він добровільно зголосився до Армії Української Народної Республіки до Кінного Чорного Полку, в якому до кінця був старшим бунчужним і за бойові заслуги був нагороджений, Залізним Хрестом, Воєнним Хрестом та Хрестом Симона Петлюри.

До Америки разом з родиною прибув 1951 року і тут брав надзвичайно активну участь в житті Української Православної Церкви св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, будучи її довголітнім членом Управи та господарським референтом. Одночасно з тим був довголітнім і жертвеним членом Товариства Прихильників УНР та Станції Союзу Українських Ветеранів.

Осиrotив дружину п. Катерину Будулак, сина Юрія, дочку Муру та зятя Михайла Дицика.

НЕХАЙ БУДЕ ЙОМУ ВІЧНАТ ПАМ'ЯТЬ!

ПОМЕР ПРОФ. Д-Р МИКОЛА ГАЙДАК.

Вчетвер 12 серпня 1971 року, в шпиталі Норт Меморіял в Міннеаполісі на 73-му році життя, по довгій і важкій недуві відійшов у вічність сл. п. проф. д-р. МИКОЛА ГАЙДАК, відомий учений ентомолог, старшина Армії УНР та довголітній член нашого Товариства.

Похорон сл. п. Миколи Гайдака відбувся в суботу 14 серпня ц. р. на кладовищі Сан Сет Меморіял в Міннеаполісі. Чин похорону відправили, митр. прот. о. Микола Антохій, митр. прот. о. Андрій Кість і о. Микола Ярмолович.

Сл. п. Микола Гайдак народився 1898 року в с. Янісолі на Хersonщині в Україні в родинічителя.

В часі Першої Світової Війни, покійний як студент університету був мобілізований до російської армії і на початку українських визвольних змагань 1917 - 20 рр. добровільно зголосився до Армії Української Народної Республіки, в якій як старшина Другої Гарматньої Бригади при Другій Волинській Дивізії пробув до кінця української московсько-большевицької війни. Після цього, з польського табору в Каліші, де була інтернована частина Української Армії, він дістався до Чехословаччини де продовжував студії ентомології спеціалізуючись в ділянці бджильництва.

До Америки прибув 1930 р. і тут 1933 р. при висканському університеті здобув докторат з ентомології із спеціальністю ділянки бджильництва. В цій ділянці покійний написав біля 220 наукових праць, при чім деякі з них були видані українською мовою, чи друкувалися в українських професійних журналах в Україні під Польщею. За особливі наукові досягнення в ділянці бджильництва був відзначений американською науковою установою Г.С.Д. почесною грамотою.

В українському товаристві, громадському та церковному житті, покійний відзначався своєю широкою доброчесливісттю, лагідною вдачею,

розсудливістю та жертвенністю на громадські та церковні потреби.

Прощаючи на могилі від Товариства Прихильників УНР А. Семенюк цілком слушно підкresлив, що українська громада в особі покійного втратила великого українського патріота, який ще від юніх літ, тобто від того часу коли він вступив до Армії УНР, завжди був серед тих, які невпинно ведуть боротьбу за волю українського народу і за вільну і ні від кого незалежну Україну. Він належав до тих, яким треба завдячувати те, що Україна принаймі на короткий час була вільною і ні від кого незалежною державою.

Крім того на могилі покійного промовляв інж. С. Срмolenko, а на прийняті після похорону промовляли, проф. О. Грановський і п. С. Коцюба. Числена громада приятелів і знайомих з жалем провела с.п. проф. Миколу Гайдака в цю останню дорогу.

В глибокому смутку він залишив свою Дружину Павлину, сина Володимира і дочку Джулію. НЕХАЙ БУДЕ ЙОМУ. ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

Сл. п. проф. Микола Гайдак, що за життя висловив побажання, щоб його друзі та знайомі не складали квітів на його могилі, а замість того, щоб зложили пожертви на такі українські організації, які для себе вважають найближчими.

В зв'язку з тим, замість квітів на могилу сл. п. проф. Миколи Гайдака, на Фонд Української Національної Ради зложили по-жертви наступні члени Товариства:

Софія і Василь Дмитренки 20.- дол., Марія і Павло Кукурузи 10.- дол., Антін Семенюк 5.- дол., Олена і Володимир Романовські 5.- дол., Юрій Гончаренко 5.- дол., Станіця Союзу Українських Ветеранів 5.- дол., Всеvolod Radchenko 3.-дол., Василь Філонович 2.-дол. і Микита Лозовий 2.-дол. Разом 57. 00 дол.

ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ СКЛАДАЄМО ШИРУ ПОДЯКУ.

Управа Товариства.

Управа Товариства з жалем повідомляє, що у вівторок 16-го серпня 1971 року, в місті Йонкерсі Н.Й. на 93-му році життя відійшла у вічність відома українська громадська та політична діячка ще з перед революційних часів, Дружина покійного Президента УНР Андрія Лівицького і Мати теперішнього Президента УНР в екзилі, Миколи Лівицького, -

СЛ. ПАМ'ЯТИ

МАРІЯ ЛІВИЦЬКА

Похорон відбувся в суботу 21-го серпня ц.р. на Українсько-
му Православному Цвинтарі в Баванд Бруку, Н. Дж.

Усій Родині Покійної висловлюємо найширіше співчуття.

Управа Товариства.

В справі Бюллетеня просимо писати на адресу:

Antin Semeniuk, 600 - 8th Street S.E. Minneapolis, Minn. 55414, USA.

(Тираж 200 примірників)